

Υπόθεση C-176/03

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρα 29 ΕΕ, 31, στοιχείο ε', ΕΕ, 34 ΕΕ και 47 ΕΕ — Απόφαση-πλαίσιο 2003/80/ΔΕΥ — Προστασία του περιβάλλοντος — Ποινικές κυρώσεις — Αρμοδιότητα της Κοινότητας — Νομική Βάση — Άρθρο 175 ΕΚ»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα D. Ruiz-Jarabo Colomer της 26ης Μαΐου
2005 I - 7881
Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Σεπτεμβρίου
2005 I - 7907

Περίληψη της αποφάσεως

*Περιβάλλον — Προστασία — Αρμοδιότητα της Κοινότητας — Ποινικές κυρώσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2003/80, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου — Κατάλληλη νομική βάση — Άρθρο 175 ΕΚ — Απόφαση στηριζόμενη στον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση — Παράβαση του άρθρου 47 ΕΕ
(Άρθρα 135 ΕΚ, 175 ΕΚ και 280 § 4 ΕΚ· άρθρο 47 ΕΕ· απόφαση-πλαίσιο 2003/80 του Συμβουλίου, άρθρα 1 έως 7)*

Η απόφαση-πλαίσιο 2003/80, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου, δεδομένου ότι στηρίζεται στον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, θίγει τις αρμοδιότητες τις οποίες το άρθρο 175 ΕΚ απονέμει στην Κοινότητα και συνιστά συνεπώς στο σύνολό της, λόγω του αδιαιρέτου της, παράβαση του άρθρου 47 ΕΕ. Συγκεκριμένα, τα άρθρα 1 έως 7 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, τα οποία περιέχουν μερική εναρμόνιση των ποινικών νομοθεσιών των κρατών μελών, ειδικότερα όσον αφορά τα στοιχεία των αντικειμενικών υποστάσεων των διαφόρων ποινικών αδικημάτων κατά του περιβάλλοντος, θα μπορούσαν εγκαίρως να θεσπιστούν βάσει του άρθρου 175 ΕΚ στον βαθμό που, λόγω τόσο του σκοπού τους όσο και του περιεχομένου τους, έχουν ως ουσιώδες σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος η οποία συνιστά έναν από τους ουσιώδεις σκοπούς της Κοινότητας.

Συναφώς, ναι μεν είναι αληθές ότι, κατ' αρχήν, η ποινική νομοθεσία, όπως και οι κανόνες της ποινικής δικονομίας, δεν εμπíπτουν στην αρμοδιότητα της Κοινότητας,

πλην όμως τούτο δεν μπορεί να εμποδίσει τον κοινοτικό νομοθέτη, όταν η εφαρμογή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών ποινικών κυρώσεων, εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών, συνιστά απαραίτητο μέτρο για την καταπολέμηση των σοβαρών προσβολών του περιβάλλοντος, να λαμβάνει σχετικά με το ποινικό δίκαιο των κρατών μελών μέτρα τα οποία θεωρεί ότι είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα των κανόνων που θεσπίζει στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος. Η αρμοδιότητα αυτή του κοινοτικού νομοθέτη στο πλαίσιο της εφαρμογής της πολιτικής του περιβάλλοντος δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από το γεγονός ότι τα άρθρα 135 ΕΚ και 280, παράγραφος 4, ΕΚ προβλέπουν, στους τομείς αντιστοίχως της τελωνειακής συνεργασίας και της καταπολέμησης των προσβολών των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, ότι μόνο τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για την εφαρμογή του εθνικού ποινικού δικαίου και την απονομή της δικαιοσύνης.

(βλ. σκέψεις 41, 42, 47, 48, 51-53)